

## Arrest

nr. 225 757 van 4 september 2019  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA  
Houtmarkt 22  
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 mei 2019.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MAERTENS *loco* advocaat K. TERMONIA.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij haar huidig derde verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.*

*Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig tweede volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.*

*2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar huidig derde verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar vorige verzoeken om internationale bescherming heeft uiteengezet. Verzoekster volhardt in haar verklaringen afkomstig te zijn uit en problemen te kennen in Tuz Khurmato, een stad in de Iraakse provincie Suleimaniyah.*

*Verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. X van 11 oktober 2016 omdat niet het minste geloof kan worden gehecht aan haar beweerde (recente) verblijf in Tuz Khurmatu en derhalve evenmin aan het asielrelaas dat zich aldaar zou hebben afgespeeld.*

*In het kader van verzoeksters volgend verzoek nam het Commissariaat-generaal op 28 november 2016 een beslissing houdende weigering tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Hierbij werd onder meer vastgesteld en geoordeeld dat verzoekster op geen enkele manier aangeeft hoe de door haar bijgebrachte Belgische medische attesten de eerdere beoordeling van haar asielrelaas kunnen beïnvloeden, en dat niet kan worden ingezien hoe die medische informatie relevant is voor de beoordeling van haar recente herkomst uit Tuz Khurmato. Verzoekster ging niet in beroep tegen die beslissing waardoor deze definitief is geworden en als vaststaand dient te worden beschouwd.*

*Ter ondersteuning van haar huidig derde verzoek om internationale bescherming legt verzoekster bijkomende verklaringen af. Ze verklaart o.a. dat het niet langer leefbaar is in de stad waaruit zij afkomstig is en dat zowel haar broer als haar zus de stad hebben verlaten, waar zij als koerd niet meer welkom is. Verzoekster legt geen documenten neer in het kader van huidig verzoek om internationale bescherming.*

*3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:*

*“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

*Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.*

*De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsoverend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke*

*punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).*

*De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asiolverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).*

*4. Aangezien reeds in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming bij voormeld arrest van de Raad werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar voorgehouden herkomst en vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoekster naar aanleiding van haar huidig tweede volgend verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die haar geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoekster niet aantoot in haar land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.*

*Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.*

*Het middel is onontvankelijk waar het betrekking heeft op de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen in het kader van verzoeksters vorige verzoeken om internationale bescherming. Immers, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet (binnen de wettelijk bepaalde termijn) werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd.*

*In weerwil van verzoeksters huidige algemene verzuchtingen, heeft de commissaris-generaal wel degelijk en afdoende rekening gehouden met de door haar in het kader van huidig derde verzoek om internationale bescherming afgelegde verklaringen. Verzoekster concretiseert niet in het minst welke elementen in de bestreden beslissing het tegendeel aantonen. De commissaris-generaal kwam echter op goede gronden tot de vaststelling dat verzoekster in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal merkt dienaangaande terecht op dat het gegeven dat verzoekster naar aanleiding van huidig derde verzoek om internationale bescherming volhardt in haar eerdere verklaringen en bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, niets wijzigt aan en op zich niet van aard is om afbreuk te doen aan de in het kader van haar eerdere verzoeken vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden herkomst.*

*In zoverre verzoekster de commissaris-generaal verwijt geen rekening te hebben gehouden met de door haar overgelegde documenten, dient te worden vastgesteld dat verzoekster in het kader van huidig derde verzoek om internationale bescherming geen documenten neerlegt. Haar kritiek dienaangaande is dan ook geenszins ernstig of onderbouwd.*

*Waar verzoekster voorts kritiek uit op de weigeringsbeslissing die het Commissariaat-generaal in hoofde van haar zoon nam, dient te worden vastgesteld dat verzoeksters zoon beroep indiende tegen die beslissing en dat bij 's Raads arrest nr. X van 25 september 2018 aan verzoeksters zoon de vluchtelingen- en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd, waarbij o.a. werd vastgesteld en*

geoordeeld dat aan het door verzoeksters zoon naar voren gebrachte vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht.

*Aan verzoeksters Iraakse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoekster maakt echter niet aannemelijk dat zij (recent) afkomstig is uit Tuz Khurmato, gelegen in de Iraakse provincie Suleimaniyah, noch uit een gebied in Irak waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoekster geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Verzoekster maakt derhalve niet aannemelijk dat een terugkeerbesluit leidt tot een direct of indirect refoulement.*

*5. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."*

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4.1. Ter terechtzitting dient vooreerst vastgesteld te worden dat er een tolk "Koerdisch" aanwezig is, zoals gevraagd in het verzoekschrift, maar geen tolk Sorani zoals in het verzoekschrift van verzoekende partij haar zoon gevraagd. Verzoekende partij en haar zoon spreken enkel Sorani en de zoon verklaart dat hij voldoende Nederlands spreekt en eigenlijk geen tolk wil. Verzoekende partij gaat akkoord dat haar zoon vertaalt en hun relaas toelicht in het Nederlands. De Raad kan dienaangaande enkel vaststellen dat de zoon van verzoekende partij inderdaad keurig en correct Nederlands praat. Tijdens het gesprek met de zoon van verzoekende partij komt een tolk Sorani binnen.

De zoon van verzoekende partij licht toe dat zijn moeder problemen heeft in het hoofd en aan geheugenverlies lijdt. Hij bevestigt dat zijn land van herkomst en de plaats waar zij vandaan komen nog altijd in oorlog is, zodat zij niet kunnen terugkeren en hij op school wordt gepest omdat hij eigenlijk niets kan doen omdat hij hier al die tijd illegaal is. De zoon van verzoekende partij stelt voorts dat hij op geen enkel moment fouten heeft gemaakt over de plaats waar zij vandaan komen, hij alle vragen correct heeft beantwoord en hij toch een negatief heeft gekregen. Verzoekende partij, bijgestaan door de tolk Sorani,

stelt dat de elementen die haar zoon heeft aangebracht tijdens zijn gehoor allemaal kloppen en zij effectief afkomstig zijn van Tuz Khurmatu. Verzoekende partij benadrukt nogmaals dat zij medische problemen kent en er wordt haar tijd gegeven tot 20 augustus om hieromtrent documenten neer te leggen.

4.2. Bij aanvullende nota van 19 augustus 2019 leggen verzoekende partij en haar zoon verschillende medische attesten neer. Hieruit blijkt dat verzoekende partij een aantal keer op raadpleging geweest is bij de dienst orthopedie in het Sint-Trudoziekenhuis in Sint-Truiden wegens klachten aan de voet - enkel - kuit. Tevens blijkt dat haar zoon op 23 februari 2019 gezien werd op de spoedafdeling van voornoemd ziekenhuis, opgenomen werd op de dienst kindernefrologie in het universitair ziekenhuis van Leuven en dat verschillende vervolgonderzoeken zijn geweest.

De Raad stelt vast dat de door verzoekende partij bijgebrachte Belgische medische attesten de eerdere beoordeling van haar herkomst en vluchtrelaas niet vermogen om te buigen. Uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan blijkt immers op generlei wijze dat verzoekende partij met geheugenproblemen kampt noch medische problemen kent die haar zouden verhinderd hebben om volwaardige verklaringen af te leggen. Het zelfde dient gezegd te worden over haar zoon.

Het louter volharden in hun herkomst uit Tuz Khurmatu volstaat geenszins om afbreuk te doen aan de in het met gezag van gewijsde bekleedde arrest nr. X van 11 oktober 2016 vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar eerdere verblijfplaatsen.

In de beschikking wordt het volgende opgemerkt: *“Ter ondersteuning van haar huidig derde verzoek om internationale bescherming legt verzoekster bijkomende verklaringen af. Ze verklaart o.a. dat het niet langer leefbaar is in de stad waaruit zij afkomstig is en dat zowel haar broer als haar zus de stad hebben verlaten, waar zij als koerd niet meer welkom is. Verzoekster legt geen documenten neer in het kader van huidig verzoek om internationale bescherming.”* Verzoekende partij betwist niet dat zij naar aanleiding van haar derde verzoek om internationale bescherming geen enkel document heeft ingediend dat kan aantonen dat zij afkomstig is uit Tuz Khurmatu, of aantoonde dat haar familieleden van de stad hebben verlaten. Voorts kan ook niet betwist worden dat verzoekende partij naar aanleiding van haar eerste verzoek geen overtuigende documenten heeft ingediend met betrekking tot haar identiteit en afkomst en zij er niet in slaagde middels verklaringen aan te tonen dat zij afkomstig is uit Tuz Khurmatu. Het gebrek aan kennis kon ook niet toegeschreven worden aan een medische problematiek, zodat geoordeeld werd dat verzoekende partij haar afkomst niet aantoonde ((zie voornoemd arrest). Verzoekende partij haar zoon legt dan wel verklaringen af waaruit enige kennis blijkt van de stad, doch gelet op het gebrek aan documenten enerzijds en het gebrek aan kennis over de stad van verzoekende partij anderzijds, wordt terecht geoordeeld door het commissariaat-generaal dat zijn verzoek niet ontvankelijk is omdat hij zich steunt op dezelfde problematiek als verzoekende partij, zijn moeder en zij haar afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt.

Wat betreft de beoordeling van de medische problemen van verzoekende partij en haar zoon wijst de Raad er volledigheidshalve op dat medische problemen op zich niet onder het toepassingsgebied vallen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij en/of haar zoon dienen zich hiertoe te wenden tot de daartoe geëigende procedure.

Wat betreft de problemen van verzoekende partij haar zoon op school hier in België, kan de Raad begrijpen dat het voor een jonge schoolgaande asielzoeker moeilijk is. Echter dient benadrukt te worden dat deze problemen/moeilijkheden evenmin vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS